

DE POSTRIJDER DER PROVINCE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
 Twee - - - - - 5 - - - - -
 Een - - - - - 4 - - - - -

Een blad afzonderlijk 10 centimes.
 De abonnementen zijn vooral te tekenen.
 Aankondigingen : 15 centimes per drukregel.
 Reclamen, coupons en andere artikelen vooraf of binnen in het blad, 1 frank den drukregel.

TONGEREN, DEN 3 FEBRUARI 1906.

De verdwenen keukenknecht.

Toen in 1811 Napoleon I en Maria-Louisa Antwerpen m-thun bezokt vereerden, namen zij hunne intrek bij graaf Cornelissen, om eenvoudige reden dat het oude Prinsenhof in de St. Michielsabdij niet meer bestond. Graaf Cornelissen was befaamd, niet alleen om zijne groote rijkdommen, maar ook om de voorstelling gaven die hij zoo mild uitdeed. Zijn huis of liever zijn paleis was dan ook zeer wel geschikt om den keizer en zijne gezin te ontvangen. Gedurende het verblijf aldaar der doorlochtigste personen, had het volgende kluchtig voorval plaats :

De gehoorzamen in het keizerlijk logement bevond zich op de benedenverdieping, doch de eestzal, overeenkomstig den wensch van Napoleon, was loven. Om zich naar deze laatste taal te begeven, moest men eenen fraaien, recht opgaanden trap beklimmen. In het midden van dezen trap was een rustpunt; aan de linker kant bevond zich een deur van een tegenaan kasje, waarin men brandhout legde ; aan de rechter kant was een andere deur, welke lange eenen zijdelingschen trap naar de keuken geleidde. Na het was eens gebeurd dat een knecht, met telloopen in de handen, den keizer in den weg had gestaan, iets wat tegen de hofschapsplechtigheid was.

De keukendienst werd gedselmatig verlicht door de dienstdiener van graaf Cornelissen ; deze dienstdiener in zekere opzichten of geschiedde ten minste zeer regelmatig niet als aan het keizerlijk in te Parijs. Om echter de vernieuwing van een ontmoeting met de keukenknecht te vermijden, verzocht de hofmarschall Duroc eenen der officieren van 's keizers gevolg, op bedoelden trap wacht te houden tegen het uur dat hime Majesteiten denzelven zouden opafgaan.

De officier welke deze boodschap aannam, was kapitein Rongeaec, een Gasconje, en, gelijk de meeste zijner landgenooten, een van die overdeurde iveraars wke hunne dienstverdrigheid jegens in meester willen doen blijken door de in gegeven bevelen met een dwaaze oprijling ten uitvoer te brengen en al meermaals het doelwit niet bereiken. — Wees gerust, mijnheer de marschall, zeide Rongeaec, gij kunt op mijn vertrouwde zijn ; ik zal zoo goed de wacht houden als waren wij in de nabijheid van een vijandelijk leger.

Op deze verzekering verliet zich de marschall. Dienzelden dag en op het oogenblik dat men den keizer en de keizerin kwam aankondigen dat de gerechtes waren opgedischt, sloop kapitein Rongeaec vooruit en ging op den trap moedig post vatten, ter plaatse waar zich de keukendeur bevond. Onze Franschman stond nauwelijks een paar minuten daar, scherp luisterende, toen hij de stem des keizers en de stappen der personen van zijn gevolg begon te onderscheiden.

Eensklaps gaat de keukendeur open en komt er een man uit in volle koksmoedering, die op een zilveren schotel een overheerlijke getruffelde kalkoen droeg. — Dommerik ! schreeuwde Rongeaec in woede hem toe ; wilt gij u eens dadelijk uit de voeten maken ! Hoort ge niet dat de keizer daar is ?

En de daad bij het woord voegende, valt hij bliksemnel op den verschromten keukenknecht ; met de ene hand grijpt hij hem bij den nek juist alsof het een kat was ; met de andere opent hij de naaste deur, namelijk die van het houtkot, smijt er den knecht met de kalkoen

en schotel in en slaat de deur op dubbel slot toe. Een oogenblik daarna klom de keizer met de keizerin den trap op.

Rongeaec meende den vogel afgeschoten te hebben, was zeer te vreden over zijne heldendaad en dacht zoo min aan den ongelukkigen gevangene als aan een groote sausjelek, welke hem bij de worsteling op zijnen teen was gekleest.

Ondertusschen waren de voorspanders, die de lijst hadden van de verschillende partijen, voor de keizerlijke tafel bestemd, op zoek naar de getruffelde kalkoen, maar dat lekker bestje was nergens meer te vinden. Een knecht werd naar de keuken gestuurd, doch deze kwam terug met het antwoord dat de kalkoen juist het laatst opgezonden gerecht was. Een nieuwe hode werd toen afgeveerdigd en verwekte niet weinig ontseltenis onder de koks, keukenknechts en spildraaiers. Het was onbegrijpelijk hoe een menschen, een kalkoen en een schotel konden verdwijnen zonder dat er enig spoor van overbleef en dit nog op den korten afstand naar de eestzal. Het algemeen gevoelen was ten slotte dat de keukenknecht een schurk was, die den vogel geknapt en de schotel gestolen had.

Te één uur 's nachts, toen Rongeaec in zijne kamer trad, vernam hij van zijnen knecht het merkwaardig voorval dat dien dag het onderwerp van al te gesprekken was geweest.

— De dienstdiener en de politie, zeide de oppasser, zijn nog op zoek naar den dief.

Bij het hooren van dit verhaal herinnerde zich de kapitein dat hij den keukenknecht had opgesloten en begon luide te lachen. De oppasser meende eerst dat zijn meester stapelot werd. Eindelijk kon Rongeaec hem zeggen dat de vermiste knecht met schotel en kalkoen in het houtkot was opgesloten.

Onmiddellijk ging men den ongelukkigen keukenknecht verlossen. Des anderendaags, gedurende het ontbijt van den keizer werd hem de gausche geschiedenis door hofmarschall Duroc verteld. Napoleon lachte hartelijk met dit kluchtig voorval, doch bij besprekingslevens dat aan den knecht een vergoeding toekwam van den angst dien hij had uitgestaan.

— De Gasconische losbol was genoege in staat om tegen den armen man den degen getrokken te hebben, zegde hij ; de eerste verdient eenne bestraffing en hem wordt aangezegd voortaan voorzichtig te wezen ; den andere geve men twintig 's Napoleons 's om de Fransche overhaasting te helpen verteren.

Hetschijn echter dat kapitein Rongeaec geene be tralling bekwaam, maar de keukenknecht kreeg zijn rolleken met een paar 100 frank.

ALLERLEI NIEUWS.

LONDENSCH E STATISTIEK. — In de Londensche haven liggen dagelijks 1000 driemasters en negen duizend andere schepen.

Meer dan 75.000 personen komen jaarlijks bij de politie bescherming zoeken. In de openbare lodging-houses (huizen waar men kamers verhuurt) verblijven gemiddeld 27.000 personen.

Voor dronkenschap en wanorders worden elk jaar gemiddeld 25.000 personen aangehouden.

Het gelal misdaden in de wereldstid is zeer groot.

— Een derde gedeelte der misdaden in het graafschap, waar Lonsdu de hoofdstad van is, gebeuren in de groote havenstad.

— BILJARDEN ZONDER HOEKEN. — Wij hebben over eenige weken gemeld dat in Engeland biljarden in gebruik kwamen.

die geene hoeken hebben, en dat het nieuw stelsel weldra naar het vasteland zou overkomen.

Dat was om zoo te zeggen geen nieuws meer, daar een Antwerpenaar op 10 Juli 1905 reeds een brevet genomen had voor dergelijke biljarden.

In de biljardakademie op de Leopold de Waelplass, te Antwerpen zijn eironde biljarden reeds in gebruik.

— CINEMATOGRAFEN. — Men komt te koop te stellen schoone salon-cinematografen aan 120 franken, die ook de projectie toestellen van onbeweeglijke tafelen. Het flukeren is op het minste herbracht en de groote van het beeld is enkel beperkt door de sterkte van het gekonst licht. Voor de professioneelen is er een nieuw pracht Cinematograaf aan 450 franken, voorzien van al de laatste verbeteringen. Het is bij Eom. BASTENS & Co., 20 Looierstraat 20 te Antwerpen, dat deze cinematografen zich bevinden.

— DE BEULEN VAN LODEWIJK XVI. — In Frankrijk zijn, ter gelegenheid van den verjaardag der onthoofding van Lodewijk XVI, vele missen gedaan, voor den ongelukkigen Koning.

Het is misschien niet van belang orthloot, te vermelden wat er geworderd is van een zeker getal der 361 leden der Nationale vergadering, die het doodvonnis van Lodewijk XVI geteeek hebben.

31 klommen op het schavot ; 18 sterven eenen geweligen dood ; 3 werden minister van Napoleon I ; 4 senatoren ; 12 hebben gezeteld in de gerechtshoven of in de wetgevende vergadering ; 5 werden prokureur des keizers ; 10 prefecten ; 5 onderprefecten ; 4 generaals ; 5 algemeene ontvangers ; 40 kregen shaftbedieningen, waaronder 3 het nederig ambt van hode bij de wetgevende vergadering uitoefenden.

— WAAROM vindt men in alle huizegenen ELIXIR DE KEMPENAAR ? Niet alleen omdat hij door de samenstelling van ziverse suiker en van een zeer matige dosis gezuiverd alcohol den aangenaamsten drank darsteld die men wenschen kan, maar bovendien en vooral omdat de kostbare eigenschappen van de kruiden die hem zijnen lekkeren smaak geven, er een echte gezondheidleker van maken.

— HEBBERGEN. — Te Kiel, oorlogshaven van Duitschland is er een herberg op 631 inwoners.

— Te Frankrijk, zijn er viermaal meer, of eene op 161 inwoners.

In België is er eene herberg op een dertigtal inwoners ; — in sommige gemeenten eene op 20 tot 25 inwoners.

— ONGETELD. — M. Bernaert is een weinig ongeteld en verplicht op zijne kamer te blijven.

— Fabriek van Pianos. — Huis B. VAN HYTE, Nederkouter 32, (logenover de Bagattenstraat) Gent.

De Pianos B. Van HYTE onderscheiden zich door hunne welriechendheid, duurzaamheid en voordeligen prijs. Nieuwe Pianos, in huur geveest zijde, met groote afslag.

— SENAAI. — De vereenigde commissien van geldezen en van oorlog, van den Senaai, zijn bijeengetroepen om het onderzoek over het ontwerp der werken van Antwerpen te beginnen.

M. de baron Descamps zijt gelast zijt met het opstellen van het verslag. Waarschijnlijk zal de Senaai den 20 of den 27 Februari vergaderen om de openbare bespreking aan te vatten.

— 8 URE 22. — Ziet men op het uilangbord van eenen Amerikaanschen horlogiemaker een turwek geschiedeld, dan mag men verzekerd zijn dat de wijzers 8 ure 22 minuten zullen aanduiden.

— WAAROM ? — Die herinnering aan president Lincoln, die in 1805, om 8 ure 22 vermoord werd. Eelt Amerikaansch.

— AAN DE MOEDERS DER HUISGEZINEN !!! LACHATIANA, is niet een gelacteerd voortbrengsel. Het houdt in, noch beschud, noch fecul, noch rijstmeel.

LACHATIANA is het ideaal voedsel, plantaardig, natuurlijk gephoosphateerd, oplosbaar, smeltend en volkomen zuiver.

MOEDERS DER HUISGEZINEN ! gebruikt het voedsel Lachatiana in zuiglesschen voor uwe kleine kinderen, in soepen of zelfs in drooge poeder voor uwe grotere kinderen en voor bejaarde personen.

ZWAARKE MENSCHEN ; ZIEKEN en HERSTELLENDE. — Versterk u door het gebruik van Lachatiana, voedsel dat alles overtreft. Te koop in alle apotheken en drogerijen van nog : 93 Wauthierstraat 93, Brussel-Laeken. Koelvoze verzending door het gausche land ; de groote doos tegen postbon van 6, 12, 15, 50, 100 doozen en meer.

— HET WEEI IN FEBRUARI. — Van 4 tot 6 : Bewolke lucht, regen, en mischichtig ; zachte temperatuur (Oude majoor). Regen, hagel en sneeuw, ijzige wind, (Alman van Brussel). Het zal vriezden dat de steenen bersten. Maakt uwe schlaatsen geroed (Capré).

Van 7 tot 15 : Sneeuw (Oude majoor). Fijne regen, geweldige wind tempest (Alman). Heldere lucht, koud en droog weer (Capré).

Van 16 tot 21 : Vorst (Oude majoor). Regen (Alman) Sneeuw (Capré).

Van 22 tot 27 : Goed (Oude majoor). Slecht (Alman). Redelijk (Capré).

Als gij daarna nog klagt dat ge slecht ingehelid zijt, dan zijt ge wel Capré... cieus !

— Au Baocarat, Rue Cathedrale 96, Luik. Kristallen voorwerpen, porcelenen, kunstvoorwerpen, huis van eersten rang.

— IETS OVER DE SPOORWEGEN. — Op het einde van 1903 waren op onze planeet 859.355 kilometers spoorwegen aangelegd.

Amerika komt aan het hoofd met 432.618 kilometers. Vervolgens Europa met 300.429 kilometers, Azië met 74.516. Afrika, met 25.039.

De Vereenigde Staten alleen bezitten 300.090 kilometers spoorwegen. Duitschland en Rusland hebben er elk bijna 45.000.

Engeland heeft er 25.000 kilometers.

— VOOR DE MOEDERS EN DE VOEDSTERS. — DE LACTOGENINE, Plantaardig voortbrengsel, bijzonder en natuurlijk voedsel, het vormen der melk vergemakkelijkend bij de personen die voeden.

en adressen te doen kennen. Te koop overal, of nog 93 Wauthierstraat 93, Brussel-Laeken. Vrachtvrije verzending door het gausche land ; de groote doos fr. 3.75. Eene evenredige vermindering van prijs wordt toegestaan voor de bestellingen van 6, 12, 25, 50, 100 doozen en meer.

— SCHOLEN IN JAPAN. — De Japanners hebben in den laatsten tijd den leerplicht ingevoerd.

Ieder knaap en ieder meisje moet van het 6^e tot het 14^e jaar schoolgaan. In de eerste vier jaren wordt aan de leerlingen Japanschen en Chineesch geleerd en in de laatste vier jaren leeren zij Engelsch bovendien, en wel zoo grondig, dat de meisjes en knaapen bij het verlaten van de school vloeiend Engelsch kunnen lezen en spreken.

— KORTBORTSTIGHEID. (Asthma). — Onmiddellijk beters, volkomen genezing door het poeder en sigaretten van Doktor Marant, het krachtigste en spaarsaamste geneesmiddel, te bekomen in alle apothekeries.

Om u te overtuigen vraagt stalen (Franco en Kosteloos) bij den algemeenen depositaris M Hubert Kien Apotheker Kapelstraat, Oostende.

— Pianos J. Oor Rue Neuve 83 Bruxelles. WAAROM NOG HOESTEN ?

wanneer wij openbaar verzekeren dat een flesch Borststroop De Pratero altijd voldoende is om den geweldesten en gevaarlijksten hoest te genezen. Alwie BORSTSTROOP DE PRATERO genomen heeft, kan niet nalaten zijne voldoening uit te drukken en zegt aan alwie het hooren wilt : « Dat is eeniglijk een goede Borststroop ». Te bekomen in alle goede apotheken aan 2 franken DE FLESCHE.

Te Tongeren, bij Swinkels en Haysits ; te Brussel : Machiels Veldkamp en Schoofs ; te St-Truiden : Van Hooren.

— VRUCHTIGENSAP-INKT. — Het sap der boschessen is een natuurlijk inkt. Men kan er uitmuntend mede schrijven. Het vloekt gemakkelijk uit de pen en is bijna zwart, met een roodachtigen tint. Men kan het geschrevene ook gemakkelijk met de pers kopieeren, zonder dat het vloeit.

Het uiterst kluisrijke sap der braambezien echter geeft misschien nog donkerder sap. Maar of het blijft ?

Meubelen in allen aard. Spiegel, Stoven, Lampen, enz. Op Crediet.

A la Providence, 4, KAMMENSTRAAT, NABIJ DE GROENPLAATS, ANTWERPEN. Op Crediet van af 1 fr. per week.

Kleederen, stoffen, pelsu, hoozen, enz. Billijke prijzen. — Gemakkelijke condities.

— DE BOSCHEN VAN DEN CZAAR. — Weing menschen, die niet in Rusland hebben gereisd, kunnen zich voorstellen hoe rijk dat land is aan hout.

Het houten Rusland - noemt men de nitgestrekte boschgroeden van Europa'sch Rusland, welke ongeveer twee miljoen hectaren beslaan - ongeveer 50 procent van de geheele oppervlakte des lands.

In Rusland zijn huizen, van ander materiaal dan hout, buiten de steden nauwege onbekend, en hout is er de voorbaasste brandstof.

De boschengordel, welke Taiga heet in Siberie, strekt zich uit het Uralgebirge tot de Stille Zuidzee uit, over eenre lengte van 4000 mijlen, en is op verscheidene plaatsen 5000 mijlen breed. Dat alles is eigendom van den Czaar.

— Bericht. — Wanneer gij lijdt aan hoest, in de keel of de longpuppen, dan is het de Pastil Walthery (1 fr.) die gij moet gebruiken, maar voor de andere ongesteldheden, is het de purgeer Pil Walthery 1 fr. 25 die gij moet nemen.

Depot : Schoofs en Machiels, te Hasselt, Tongeren : Apotheken Swinkels en Vanderjst. — KEIZER WILHELM EN ZIJN WERKVOLK. — De Keizer van Duitschland heeft op zijnen verjaardag ten bate van de werklieden op zijn landgoet Kadixen een aantal schikkingen gemaakt tot verbetering van hun lot.

Zij worden voor zijne rekening verzekerd tegen ziekte, overlijden en brand, krijgen met hun weduwen en weezen recht op pensioen en voor zich en hun kinderen spaarbankboekjes.

— Keeren der jaren. — De danen van zekeren ouderdom behouden de kracht en de volkomen gezondheid wanneer zij zorg dragen zich van tijd tot tijd het lichaam te zuiveren met de anti-slijmachtige Pil Walthery.

— EEN GEESTIG ONDZOEKER. — Ieder jaar doet men in Frankrijk eenvoudige en praktische proefnemingen, welke voor doel hebben den geestestoestand van den militaan te d-e-n kennen.

Enige soldaten, genomen onder dezen welke pas den dienst zijn ingetreden, worden onderzocht over verschillende punten van heden-daagsche bekendheid.

Dit jaar heeft men er twee en zestig doen komen. Op dat getal waren er zeventien ongeteerd ; eenne schoone evenredigheid voor een land van verplichtend onderwijs, dat men gewoon is tot ons voorbeeld te stellen.

Men begon met de ongeteerdheden en daarna onderzocht men de andere.

De onderzoekers vroegen hun de namen van eenige historische personen, welke zij het best kennen : 38 noemden Napoleon, 15 Lodewijk XIV en 12 Hendrik IV. Karol de Groote werd niet genoemd. Vergeten, Lodewijk XI, Lodewijk XV, Kleber, Marceau, Colbert, Mac-Macron, Bayard, werden ook tweemaal ; Condé, Turenne, Karel X, Jules Ferry, Victor Hugo, Cesar, Bismarck, Bazaine en kommandant Vogel werden elk eenmaal genoemd.

Het vloeg ingeschiede van de nieuw ingeteldes nog minder te huis dan in de geschiedenis.

Vier soldaten zegden dat Port-Arthur in Frankrijk lag en vijf plachten het in Italië. Een soldaat plaaste Austerlitz in Rusland, en ander in Engeland, een derde in Noord-Amerika. Metz werd eens in Amerika en Nancy eens in Duitschland geplaatst.

Zooda men ziet, laat de opvoeding in Frankrijk, zooda als elders, nog veel te wenschen over en is het juist dan niet dat wij op dat punt lessen moeten gaan nemen.

— HET SCHIJNT dat elke koper eenne schoone geillustreerde kaart nu, met elk bitterpeuk van een 1 kilogram, der Trappisten Viscari en Zoon, genomen zal ontvangen.

— ELEKTRICITEIT. — De Edison Company heeft over drie jaren een elektriciteitswerkhuus ingericht aan dea over der East river.

De inrichting is thans veel te klein geworden, om de noodige electriciteit te kunnen leveren.

De werkhuizen moeten eenen stroom leveren, sterk genoeg om 3 1/2 miljoen lampen van 15 kaarsen te spijzen.

De nieuwe inrichtingen zullen 60 stoomketels bevatten van 650 paardenkracht ieder.

— Ondanks al hetgeen men zegt, is het erkend dat de Biscuits Parain de beste zijn. Beproeft de Petit-Breux, Bruxelles-Kermesse, Besser-Royal, Vieux-Liège, Van Byck, en gij zult overtuigd zijn.

— WELLINGTON VOOR SALAMANCA. — Toen de Hertog van Wellington poeseerde voor zijn standbeeld, dat Sir John Steell

OM DE MILLIOENEN ROMAN VAN Arnold BENNETT.

(7de VERVOLG.) — Ja, herhaalde dokter Colpus, 23 1/4 miljoen pond. Het fortuin was zoo groot, dat de dagbladen het testament afdrukten. Dit was trouwens niet lang van adem. De man had twee zoons. Een van die twee, Charles, de jongste, was krankzinnig, naar men beweert, tengevolge van een ongeluk, dat zijne moeder, Lady Evelyn Peterson, overkwam, en dat later ook leidde tot haren dood. Maar ik geloof eerder dat het in de familie zal. Buiten het vaststellen van een zekere som tot verpleging van Charles, die nu dood is, vermaakte Peterson, zijn gansch vermogen aan 's zija oudsten zoon, Arthur s, dezelfde naam als uw man, Sylviane.

heid was, had ik nooit een portret van hem gezien. Ik heb, tusschen twee haakjes gezegd, een buitengevoerd sterk geheugen voor gezichten, en ik zegde terstond tot mijzelf : dien man heb ik meer gezien. Ik kon mij ook al spoedig den tijd en de plaats herinneren. Ik heb eens een tijd lang te Edinburg verbleven, en eens op een nacht, dat zal nu 30 jaar geleden zijn, werd ik geroepen door een man, voor zijne vrouw, die gevaarlijk ziek lag.

— Wat had zij ? Hebt gij haar gered ? vroeg Sylviane.

Onwillekeurig legde Arthur zijne hand op den arm van zijne vrouw, om hare nieuwsgierigheid te bedwingen.

Met een goed glimlachig gaf dokter Colpus ten antwoord :

— Ja, ik heb haar gered. Wat hare ziekte betrof, zij beviel dien nacht van een zoon... Toen ik daar nu in de leeskamer van het hotel zat, voelde ik mij stellig overtuigd, dat de man, die mij dertig jaar geleden in dien nacht te Edinburg had gehaald, niemand anders was dan Charles Peterson, wiens portret ik in de Graphic voor mij had gekregen.

— Onder zijn eigen naam ? vroeg Arthur.

— Niet onder zijn eigen naam. Ik zal u den naam aanstonds zeggen.

— Zeg hem mij liever dadelijk, verzocht Arthur, en hij bezag Mevr. Cavallossi eens.

— Ja, zeg het hem maar dadelijk, zegde Mevr. Cavallossi.

— Die naam was Forrest, en, om de geschiedenis kort te maken, gij zijt die zoon.

— O ! riep Sylviane. Maar...

Zij bleef steken en bezag hare moeder.

Er was nog een weinig champagne in het glas van Arthur. Hij zot den inhoud kalm over het tafeltaken en zette het glas neer.

Mevr. Cavallossi lachte om dit oude kunstje.

— Ge zijt toch een merkwaardig jong mensch ! zegde zij.

Arthur boog.

— U leidt hieruit dus af, dokter, zegde hij, dat Charles Peterson's tweede vrouw zijne vrouw niet was, dat hij met haar in onwettige staat leefde, en dat de beide zoons, die hij van haar had, geen wettige kinderen

van hem waren ?

— Natuurlijk, verklaarde de dokter. Dat is zoo klaar als de zon. Ik ken de wet en ik heb de bewijzen in handen.

— Weet gij ook waarom Charles Peterson zijne vrouw te Edinburg verlaten heeft ?

— Neen, dat weet ik niet, en ik denk dat dit wel altoos een geheim zal blijven. Maar zeg mij nu eens, komen deze feiten overeen met uwe eigen vroegste herinnering ?

— Zij komen in zóover er mee overeen, dat ik nooit mijn vader heb gekend, antwoordde Arthur, en ook, dat mijne moeder mij heeft verteld dat mijn vader verdwenen was.

— Ah ! riep de dokter.

Mevr. Cavallossi glimlachte stralend haren schoonzoon toe, waarbij zij haren prachtige tanden liet zien.

— Uwe moeder, meen ik, is dood ? vroeg de dokter.

Arthur knikte bevestigend, en de dokter begon opnieuw :

Charles Peterson's testament werd ten uitvoer geleed. Het bepaalde dat zijn oudste zoon, Arthur, de nalatenschap eerst op zes-en-twintigjarige leeftijd in handen zou krijgen en tot zoolang een jaargeld zou genieten van slechts 500 pond. Charles Peterson was een rare patriot ; maar toch kan ik voor mij in deze beschikking wel iets goeds vinden. Indien ik goed ben ingelicht, dan verliet de millionaire zijne vrouw te Edinburg, uwe moeder, toen gij zelfs nog maar eenige dagen oud waart ?

— Ook dat heeft mijne moeder

mij verteld.

— Ah ! riep de dokter weer. Dus heeft Charles Peterson nooit geweten dat gij Arthur werdt gedoopt, en dat hij dus, door een wonderlijke speling van het toeval, twee zoons had van dien naam. Hoe dan ook - gij, en niet de andere Arthur, zijt zijn oudste zoon van wien in het testament sprake is.

Dokter Colpus maakte een pauze en zag Arthur Forrest eens aan.

— Gij neemt het erg kalm op, zegde hij.

Er volgde een zwijgen, dat slechts verstoord werd door een rinkelen van Sylviane's armband.

— Als ik het kalm opeem, gaf eindelijk Arthur ten antwoord, dan wil ik u wel zeggen waarom : ik kende hare heele geschiedenis al. Ik kende haar al sedert den dag van mijn moeders dood.

Bliksemnel wisselden de dokter en Mevr. Cavallossi emen blik. Sylviane haalde diep adem.

— Mijne moeders nalatenschap was voor mij de geschiedenis van mijns vaders schurkerij, zegde Arthur bitter. En wederom begon een zwijgen.

— Ik begriep heel goed dat het geval u diep moet getroffen hebben, bracht dokter Colpus in het midden.

— Natuurlijk, zegde Arthur.

Toen de samenverzokers de kalme en vastberaden uitdrukking zagmen op des jongen man's gelaat, kwam er een wolk over hunne gulden toekomstdromen. Zij begonnen te vermoeden dat deze kerncriticus, anders

zoo zocht en handelbaar, een eigen wil bezat, die lastig worden kon. De dokter voorzag eerst een mogelijkheid ; en mevrouw Cavallossi, met vrouwelijke taktiek, trachtte er overheen te praten.

— Wij konden natuurlijk wel denken dat het onvermijdelijk optakelen van deze dingen u grievend zou, beste Arthur, zegde zij. Maar aan dien anderen kant hoopen wij - en zij glimlachte weer, half moederlijk, half ondegund - dat de algemeene strekking er van u niet onaangenaam zou wezen.

— Uwe hoop was verklaarbaar, antwoordde Arthur koud, op een toon, die levens te verstaan gaf dat het ene zeer onzinnige hoop was geweest.

— Vergoef mij mijne nieuwsgierigheid, hernam de dokter, om aan een pijnlijke stremming van het gesprek een rinde te maken - maar hebt gij ook eenig denkbeeld waarom uw vader en uwe moeder overeenkwamen om te scheiden ?

— Mijf vader en mijne moeder kwamen niet overeen om te scheiden, zegde Arthur.

— Maar zij gingen toch van elkaar af ?

(Wordt vervolgd.)